

der, der netop kunne være en ny indgangsvinkel for en vis gruppe mennesker, bare er blevet beskåret. Sådan er det.

Jeg tror på, regeringen har et ønske om, som fru Gitte Lillelund Bech også har givet udtryk for, at størstedelen af en ungdomsårgang får en uddannelse. Men hvis dette skal lykkes, er det nødvendigt at se på de ting, der skal til for at nå de mål, man har sat sig. Med den mangfoldighed, der er blandt bl.a. unge, vil de naturligvis have forskellige behov, og netop den fri ungdomsuddannelse er med til at opfylde nogle af disse behov. Alt andet lige må målet være, at unge får en uddannelse, og det kan ske på mange forskellige måder, også måder, som man måske ikke nødvendigvis selv synes om. Men konsekvensen af uddannelsesudviklingen eller den mangel på udvikling, som Venstre nu står for, er jo, at nogle af disse unge ikke bliver mødt dér, hvor de har et behov, og derfor måske ingen uddannelse får, og det er ikke ønskeligt.

Netop daghøjskoleområdet formår jo også at se på såvel de menneskelige som de faglige kompetencer i den helhed, der er nødvendig. Det at kunne vægte og se de behov, der er hos den enkelte, og sørge for, at alle kan komme videre i tilværelsen, er ikke bare noget, man udelukkende kan ordne via fleksibilitet og skolevejledning og kvalitetsmålinger. Der er andre måder at nå gennem en uddannelse på, og det skal vi ikke glemme.

Vi går ikke alle den samme vej for at nå målet, og derfor er det vigtigt, at der er mange veje til at nå et uddannelsesmål. Vi skal ikke indskrænke, men vi skal sørge for at kunne tænke stort og have visioner på uddannelsesområdet, så derfor er den udvikling, der sker nu, bekymrende. Det kommer til at gå ud over en vis gruppe mennesker, og jeg synes ikke, debatten har vist, at der vil ske en hel masse godt på området, og det beklager jeg.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Lad mig starte med at sige, at jeg er fuldstændig enig med Socialdemokratiets ordfører, hr. Frank Jensen, som indledte sin ordførertale med at beskrive det helt overordnede formål med uddannelse, nemlig at uddannelse består af en samfundsmæssig investering og naturligvis også en personlig investering. Det er jeg helt enig med hr. Frank Jensen i.

Hr. Frank Jensen efterlyste efterfølgende regeringens uddannelsespolitiske vision. Den er meget præcist angivet i regeringsgrundlaget,

hvor det helt klart og tydeligt fremgår, at vi ønsker uddannelser, som er helt i top. Vi ønsker, at det danske uddannelsessystem kan matche de internationale uddannelser, uddannelserne i andre lande, for det er ganske enkelt en forudsætning for, at Danmark også i fremtiden kan begå sig i en stadig stigende international konkurrence. Det tror jeg ikke hr. Frank Jensen og jeg kan blive uenige om.

Det handler om at sikre Danmarks fremtid, det handler om at sikre Danmarks konkurrenceevne, og det er præcis derfor, at vi i regeringen lægger stor vægt på, at der kommer mere kvalitet i alle uddannelserne, lige fra folkeskolen og hele vejen op gennem uddannelsessystemet. Vi har netop indledt en række forhandlinger i folkeskoleforligskredsen, netop for at sikre, at folkeskolen kommer på et internationalt niveau, hvor vi kan matche andre lande, så vi ikke i fremtiden støder på OECD-undersøgelser og andet, hvor vi måske får dumpekarakter i enkelte fag. Det er i den sammenhæng mit mål, at den danske folkeskole kommer på niveau med vore nordiske nabolandes, og det håber jeg er et mål, som resten af Folketingets partier også ønsker at nå.

Kl. 13.45

Der har undervejs i debatten været meget fokus på kvantitet. Det handler om at få så mange gennem uddannelsessystemet som muligt, har man nærmest fået indtryk af, når man som jeg har siddet og lyttet til debatten, men jeg vil godt sige, at for regeringen handler det ikke kun om kvantitet, men som sagt også om kvalitet. Det er imidlertid helt klart målet, når vi taler om unge, at alle skal have en kompetencegivende uddannelse, og det er præcis derfor, at vi med de forslag, vi har lagt frem, har lagt vægt på, at der skal ske en omprioritering. Vi ønsker at lægge større vægt på de uddannelser, der giver egentlig kompetence, for dermed at sikre, at man får en egentlig kompetencegivende uddannelse og en uddannelse, hvor man er sikret beskæftigelse efterfølgende.

Så vil jeg gerne sige, at når vi taler om kvalitet i uddannelserne, handler det for regeringen ikke kun om øgede ressourcer, for øgede ressourcer alene øger ikke nødvendigvis kvaliteten i uddannelserne. Der skal andre elementer i spil. Vi har nævnt åbenhed og gennemsigtighed i uddannelsessystemet, og vi har nævnt, at ledelsen skal være bedre enkelte steder i uddannelsessystemet, herunder folkeskolen, hvor vi gerne vil diskutere, hvordan vi kan få en egentlig ledel-